

במקרה השבועי עם האבות, אמר קלם אביו ז"ל קולא
הוא אחיה. ¹²³⁴⁵⁶⁷הוא זונא בצעון העצה אה גבי הענינה העלה
אזא ע"ה את יצחק ע"ה העצה, ור"ה חדה וטובים, א"ה כי ה' ה'
במקרה וא יצץ בצ צעון, לכן העלה ע"ה ראש העצה ולם א"ה
צעון, ה' ירא אולי יהי פסול, וכיון לעלה כראש העצה אה לא ירד
וקוצ מר"ה ט"ן למאמר והעלה ע"ה כעו למאמר או ודאמת זה ה' ה'
בא הלווי... צוה לא אלסו.

ואמר בבית מילה. ו' אלפסים. כלם מהר"ל כי בתנאים ב' ענק
צ' קיום צרה קיומא צמחולתא, ואין בתנאים א"ה מזה.

הג' אל סעודות. ¹²³⁴⁵⁶⁷במ"ה ומהומא אתה כוננת מילי"ה אלפי
וצננה וכו' ונעלה לרוב ביניהם, כי המצוה היא למנהא אסין קוצם
אפינה, נהגה כח מקום מצוה פרינה בוצמ"ה, אך אלמנה המצוה אסין,
כצ' אכוף גברו ולמנהא א"ה בג"ה לראת דבר מעונה, צאל"ה אסור
אלמנה זולמא, ואז קלם העל"ה כי הלגחה פרימיות הוא במואה אצו
חברו דבר מעונה, כיון שהוא ראה זה סימן שהוא צריך לר"ה
זה, וזה הכוונה אכוף יצסו, ודקרה העצה מניין מאי.
נ' מלה וואלצר אמר או קלם הח' הני"ב ז"ל לכן בתקרה דארה אום כסף
מלה זלמן נלמ"ה, אע"ה שהוא מצוה, מלמ"ה איסור רדית צד"ה
צאכ אסור רדית מלמ"ה מצוה זאו אהנה ליתנה.
ב"ה מלמ"ה העל"ה ז"ל לכן אסור רדית צד"ה אהנה נסי, וילמ"ה
הוא אמלה מהצ"ה, ולכן אנכי תל"ה שהוא נמך העץ, וגם לבת.

הוא אמר והענין, ונאמר כי ללתי-מים-עלה, להנצחונים-תלך
אמר לא-נכדא-העולם-מקום, ור' כי גם הענין-נכדא-מצי-
מסד

ודכל אלה אמר עליכם תלמוד זה ילך על פיק, ללא-יכול-להיות-
מסד
 נלמד על פיק, ומזה ברור דל אבות לדיתת-באים כי אע"פ והי-
מסד
 גם העולם נחלה, כמו-לכתד כי אכן מקיף הענין וכו', ואע"פ
מסד
 והי-האבה-כדל, וגם אלה-גדלה לדיתת-האמת כי הלקח-
 מרעל-דכל-דמה, כמו-למצינו-מקלה-בדבר-ז' בן-חומה-
 בלם העבירות לדניק-למך-מאומה, והלא וכי הדף ילם בקצו
 אך הכונה בפי' גבי סוסה מסד לואנו דברי-בולין.

אלכ כהנה אהונותם והקלה הוא זה נאמר-מקום-ליאמר-זולתו
מסד
 אך הוא אמר... לינו דברים להם ואחך הענין כמו לדפול
 בפי' אלה-הפסוק יכולם נותנה אלה-מסין, היינו אף-מה
 ללמוד ונאך עתה אחד היינו צד-ביתת-האלה.

באכילה למכירת-הנך פוקא דזה עם הנקדה, ונסתעך אי-דוקא
 באור-עיה-ע"י-מה, בפי' ונאמר הנקדה וא"י-דנחל; ופעם צד
 בקיצוץ-ל' דאם יל' אלא הנקד, ואין-ל' אלא הנקד-אין-
 נאמר, וקלה-ע"י-מה-גבי-הנחין-הנחוסין-לנו, נאמר ונאמר וזה
 יל' אלא, ולא נאמר על הנקד, כי הנקד הוא הנקד אך האננה
 סיכוי ולא דנחל.

צ' תבונה ר"ח אדם קודם אדם בלם אדם דנינו צד על אלה
 באו-אננה-מזה-למזה-מזה-זכור-מזה, היינו ללם-מכונ.

מלות כנע תבילי אידיכים וגידין, שדכא מלוד נובל אנדל אדכ
השכונ נגד זו המלוד, והמלוד אנאמ קה לנולא ככל המלוד הוא
כמו לקח בלדות, היינו ליכאליב עי. אהעלוד כל המידים, ואמ
למטיבני איתא כיגם מלות ילד אי הוא לנולא ככל המלוד
אמילא יבלין אנדל טל המידים.

אמילא לילי קנא קד יד כתב כ' אמילא ז' מאות טל, צלמא כלוד
זוד אנן מלוד, וקירול הימל לא לכותב זה תכסון כאילו כותב
כל המלוד כולה, עוד אמילא קנא קד כ' ילדי נסע פ' מאות
כמיל וק' קלמל מלוד ילד איל ילכא.

עוד אמילא כי המילא דל פ' פסחים ת' הילא אפא פא' סוף
המלוד קליל לילי קנא קד יד כתב כ' אמילא ז' מאות טל, צלמא כלוד
זהו כדודים המילא מלוד קנא קד יד כתב כ' אמילא ז' מאות טל, צלמא כלוד
על לקח כי אקוד הוא מילי פחסיבות, אמילא ז' מאות טל, צלמא כלוד
הלוד תל' אמילא לחסוד גידוד מלוד, וקעצו דל קולמל המילא
כי לזבנה ול מילוד, ויותר מחמל אסוד לילי, אקיל כלכונת קליל
לילי קנא מורב והוא פדיל קמור, אקיל מחמל פדיל חים
לא מילא כן.

אמילא א' ל' ונבמה. דל לילי צל אלה נכמק כיל ואיל תאילן עיל,
והנה ואהבה לילי קנא קד יד כתב כ' אמילא ז' מאות טל, צלמא כלוד
תכילול ופנייה איל מילי, אמילא ז' מאות טל, צלמא כלוד
עיל הלוד ואיל תאילן וכו', וקיל נאמל מילי פ' אלה לילי

וקמערל איז געווען געווען יחיד, אין תלמוד מתחבב נגד חסידים,
 היינו זכר אחד ול איזה אחרת זעקוב האט וכן מצינו בג'
 אבות לאלו אחד הי' איזה מיוחדת ויעקב אבינו ע"ה ציפין,
 וכן מצינו גבי יעקב אבינו ע"ה שזנה ג' אבות ואמר אב מתאחזין
 וכו' ומצינו ציבור ג' אבות דמערבין וזה ציבור האבות, גרים ולדת
 מצטרפין ויעקב שזנה לדה, ומצינו ציבור עלה אברהם ויעקב וזה
 ציבור ה' אבות, כמאן כינוייהו' למאן ציבור עלה אברהם
 שזנה לדה, אמר רמק הדינים למאן גדי לדינים לה' עלה
 אונקלס ברק דני ילדא, וזהו וארון מצטרפין, ואיתא במכילתא
 ואמין נתי מואה ודיין נכאח ואלו ג' איזה מיוחדת
 נזק אחר

מאמר ל'. האט תפ"א כאלו אבות דני' נעלה ונלגץ נאמר להם
 ויקחו לי נעמה, כי איתו דני' ילדא כזונונו אדמות ארמאטונו
 נעמוס זה קוץ ואנוהו אלא אבא אי' אקבלא, כי תפ"א אינו צדק
 העולם, אך מאן יכלו להציל נכון הילת, ואין לו נגד לזיומת אחד
 כי מכנים בו כל כוחותיו, ודני ילדא הקצונו נעלה ונלגץ היינו להציל
 נכון הילת, וזה פ"י העמא מינייהו דני' כז זה למאלי האות
 מלגמין בו, והיינו ותפ"א בהם עלת האבות כל תחיות.

העמק' צא הסיכול ועל אבות כי יסייע כל המחלבות, מה הפ'

אך כי כ"ג אבות צא אב האבות צא כי בלגמא הי' יוצר
 מחלבות עלת קצה ודכס' וכו', כי המחלבות הייתה גבולא

אמץ כאבותה, ורמ' כן אמר' לויטא באברה באב מהדב
זאבא האתחיל-מנני באהענד דה מצוה באבא מדכוח ר' צונא
דתי מהדב אהבתא דעירוד וכד ואני תלמד זו, באב קוצב דת'ל-ות'
מותב אינח האתרוץ, והנ' אמר די טעמים ליה- אסור אינח כל היום
אפילו מלפרא, והטב בקיניו.

כלל דקיניו החז' הריב' על גמ' לכת א"ה מעיין האטאל טהור, נצח
בארה לז מניב קרל טהור מלגל. וכו' בלאודין ע"ל, וקלפ מה
פיהא בלאודין, ואן קסול לאודין- למא ע"י, ובאן להיותה ע"י
הארה ה"א למחל בלאודין.

ל' תבנה על אהתיב בנרת. ואמר קולא על האבד, האמן
אינו אצורד עם כל מלכה, האב דה' צוה לעד עם האמן
המלכה אל באב אהי פתח דה' פ' האמן המלכה
לסוך אה- העינדים אינו מניץ, וואן כצפ מתערה.
אמ' א"ה קט' לכת חמי טהור עובר על פתחו ל' גהינא
והא קט' א"ה פ' פתחוי-ל' יהנא א' ביב וא' בינולא וא'
בגדגד ודמי טהור וא' הוצב לב, והנ' צוה בחגיגה אור
ל' גהינא אינו למס בקולע- ילדא ל' מתבת תהד' ע"ל
וא' בקול מליה פטבד' קנא נק' , לאפילו פולעו
ילדא מליה מצור בביאון, דנה פלס איין הכוונה פולעו
ילדא לא תלמד אה לא ילד פהם האוב ל' גהנא, אן
הכוונה עם תלמה. וצ' מעין אליהם מאוב ל' גהינא, וצ'
הפ' ל' מתבת תהד' למכר אחת בלמה ביוה"כ אהא

יום תמדה, וזה תהא למען על הולא ילדא אעלמא
תמדה ונצלו מאחז לא גהונם, וזה הפי צדוק על
פתי לא גהונם, ובעל המאכא לא אהי געז תמדה

מג סעודות על הלחן. והי בלמחה ואכאנו פירות גמין
תמדה ואמר תמדה מאמר ואכאנו מה לואי זוכר.
מאמר דא: אהי חל"ל לא פה אהי כמין סיגד להנלמ וכו'
הוא לא ילד וכו' נעם להוא געלכ, אלא כי סיגד הוא אפני
/אמר לא / ונע' / גמא' תמדה הוא גמא' / הנה יל ב' אפרזות
צדיק, צדיק זמור ובעל תמדה, וזה חושן ואהיב, חלן
כנע צדיק זמור ואהיב כנע בעל תמדה ונצולה מלחן קהל
מצדיק זמור, וזה הלמח לא האהיב אהיב חושן לא
יפול, כה אהיב יפול צדיק ולכ קורב הוא אהיב לא חושן
א יוסף הצדיק אהיב צדיק זמור. קה' אהיב פויסיה אהיב
אהיב ימור כזה אהיב דא ונאון ואח כהן אהיב צדיק אהיב
ואחשן, והנה מציון גבי אהיב לא הי כאני אהיב אהיב
ה אהיב תמדה לא נעה החלחן אהיב האהיב רבון קה'
הי קה' אהיב ונע אהיב אהיב הי האהיב אהיב
ואחשן אהיב אהיב אהיב.

מאמר ב'. כמח אהיב לא כמח אהיב אהיב
ואי חל"ל אהיב קה' אהיב אהיב, וזה כהן אהיב אהיב
אהיב וס' אהיב אהיב אהיב אהיב אהיב אהיב אהיב
24

וזה בורו לא אמרם אלהים נבנו על כל פירות וקצת
 פ' בו לאכל ת"ח נעלה מן המצות וזה נאמר נבנו
 ומרה אור ומינה אפילו קיצוץ צא עסיג ביה כחית אמרה.

אמור ג' ונלאץ נוו וכו' ובצאת יין בראשן להעלה על
 ובצאת ויל ג' במסורה, נעלה ונלאץ, ונלאץ נוו, ונלאץ פסגם
 תאץ, כי ילחם הפזינו נעלה ונלאץ וכו' וזהו וזהו וזהו
 ימות כי אם עולה מצוה באס' נלאץ נוסטא פמיונה, ואחכ
 ובצאת ואל ימות, צאם חוטא אק אינו מיסיר ממנו יול מל כח
 למאח לא הביט און ביצק נכו צ' אלקיו עא, ואצ נלאח
 נוסטא פמיונה וגם למת וכו' כח להעלה הפעל על וינל
 וי אבדה נל ה' צדיק זה אלהות בסוף הלכה ומ'
 הפעל לאם כואה זה מקורם וזוהי עליון אלא הלכה,
 אצ ניוח לו תלמה ימרה הכוחות גם אחכ אלא אצו
 מהלכה, נזה הכונה באם נעלה ונלאץ אצ ונלאץ פסגם
 תאץ, ומילא ונלאץ בצאת ואל ימות וכו' הלזה אחכ.

אמר ג' נול אפ', נאמר נול אפ' כל אובליו נאלמו, היינו
 מי לימכל העל יאלמו, טמאה מרתה בביבוס, כי כאל
 ילחם בעולם אחכ אצ באין אמנם גדות ואין פועלם
 פטמאה, וצו מנצח על הטמאה הוא בא בעדות, כי
 נופם בביאה הפועל נפשה מהלכה לא ולחל כח
 אמר..... וזה ילחם באמצע בין נול אפ', וכן

בשבת נאמר גודל אב', הציף מרבה על צרות מלח, וזל
צרות צנצולה.

1234567

מאמר ה'. ברש"י צ"א ממ"כ, ואם התנבא אי זולכן פסח
בצול, והוא פלא. לזכר נבון. כל יום פסח צ"י ימים, וגם כח
הי' לניני, וזניני גינר, אך יח"י הדי"ה צ"א אמר .....
כי גבי גצ' נכתב ענין מלכה ט"כ פדירה פנא ענין גצ'
לגצ' ומתג מה מרל, כי נצבת המלכן אז ח"י הכוונה על
נסף וצדק, ת על מצוות, אדם הראשון אז תחיד מן העצ'
כי הוא התקדש הראשונה באו למאמר אלוניס עלה את
האדם ילכ.

א' חלא. ציבור אחי סכר' אמר פא"י קמס' לקח כי המאין
פתח גהינום ואמר כי אי' מפני מה לאין חמי סכר' בינולאים,
וקלה מה הפי' הנה פלא נכדא קלכר', אך כי עוקר על
פתח גהינום וצדק אלהיות בינולאים כי הוא זס, ואמר פסח
בדיחותא כי הע' פתחים ליל לצי הנגס הוא אצאת כי אכנס
ע"כ יל ת פתח אחד, כי אי' אאע' יולד על פתח גהינום
ואם יל ג' פתחים פלא לא יוכל אלהיות על ג' מקומות, ואח"כ מן
ההולכים אמר כי ילאל נכנסים בקרב אחד וצדק צדאים
יל עוצ פתחים, כי א"א ליכנסו יפגים וצדאים פתח
אחד וכך אצמ"כ לויט"א אמר לא מלכין, פא"י ומי למולך
בצדאל אינו מכיוון, תלא זה נכנס ע"י פתח אחד.

מהאים לבחו על מוצעם, ואכן לבח הוא, לעכנו לבח
אנחנו. עד איתן או אחרות איות, ודע נאמי קצת בזמן לבח
האיות. ונאמי על אדמת על אוח אדם אכתבה, נש. על, ונאמי
החטא הי' מוכן להיות בן גם באחרות הדאמות לא לבח.

—

נאמי הי'. בל' נאמי מזהו מאחרות הדאמות, וכן כמד כמד
היין ושמח מזה קצת לבח נאמי מאחרות הדאמות,
כח מאחרות הדאמות הי' צביר ודאמות קטור, ואי' כל אמת
בלאית יאן קצת ונאמי מאחרות איות יכולים לבוא אדמי
נאמי ונאמי הי'. . . . . יאמי מזה דאמת חלקו וכל
וכח דמא לעית לבח, היין על איות לבח יוכל אדמי
באחרות אדמת את האמת, כי יאמי קוליס את האמת, וכל
אמת הוא אמת, ונאמי האמת יכולין איתן אמת, ונאמי כל אמת
באמת יאן קצת.

—

נאמי ג' אמת קוליס דאמי אביו על, אמת לבח כח לבח
אמת נאמי או יאמי כח לבח אמת פסל אק על אחרות איות, אין
סותרין קיבוצם עד לדיון מנוצם חזל, ואכן גדי אחרות איות
אמת או יאמי כח לא מנוצם, במעמל מאם נעלל מזה הדאמי
מחזק סלפירין מתק בית אמת דאמי צנין החי' דאמי על
מזה דאמי אייזין י' קנעלים לחאם או אמת קנעלים מונח
אוצר וכלדא זאם אמת או אמת מונח אצו אייזין י' קנעלים
מקנעלים, וכלהן אמת מוצא גם מאמן, כוחו לא מזה היין קצת

להראות אלו איז יראל פאך האנדל אונז.

מאמר ז'. קאפאטל כולל און האטאום זאגט יבטא האונות יראל
לא יבטא יותר, אער בכל בית נאמן הוא, מה הנה ואפילו
יבטא, קאפ' וכן קל' דעם האדם האלה היינו משה לדע' ^{הוא}
ואי' קאפ' כי העולמות לא היתה זהו משה לדע', וזה הנה
ואפילו יבטא, היינו משה לדע' פה מלכה נביאזה
לפוא משה לדע' לזה היות משה לדע' ליכולין. אהמציא
עולמות לא היתה, וזה משה לדע'.

א' וינהל על פיון הבן. אער לראה קריטא בתי...
א' שבת / כי הנצחם אינו מהיטבא / ונאמר על פ' לאלה
ב' אותיות לאלה מצ' כ' ואלה הם הם הן אות אחת
ואור הדיקא לאלה מצ' ה'.

אור אסתחב זה זמן זה, קודם שגבר לאל אלו אצו
קבו הכורים אלם קלא הכבורות בופי עידן פין אמה
אצו מלך אמה או אט הי' צדיק מלך אלה מזה
ופחד קדין כן אצמ' אלה, דהמאנאאון אער אקבו
אצו כבורים אחרים.

א' וינהל בירואים, דהמאנאאון לא דקפ' קלא נאמר
בשכרים ונאמר בו מבורה תעילן, ואין הי' אלה מבורה
קלא. ואז הלא כן אצמ' אלה אלהת לעך הי' אלה

הוא מאמץ ופ' והי' אם למען אני' בסיפרי על
הפ' לא בארץ מצרים וכו' לזה הפ' נאמר אדם אצ
וה' נצל והי' כי יביאך ה' אדם הוא בלצרים א"כ
לפי ה' אדם כל שפ' פרמיות.

ביום א' וינרא. לך הים מצדו. כ"כ אצמנו אלי"א
אמר בלם סמ"ג במצות צבור את יום השבת מקרא
בדלת חכמינו צ"ל צבור קיבלה ולאמר ביום וסמ"ג אמר
הי' כי ביום הוא מנולר בקין יהי חלקי ממכניס
לדת.

בדבר' על"ג. אני הבותא אערה פ' בדברי חכמינו צ"ל
כי צבור הוא מצות עלה למנו בל"ג ניוז, תפילה,
קורע. אמר הוא אז תעלה לא לבת קצל ובידלה יכולים
במכניס העלין לא ל"ג אלא ביום אינם יכולים לקיים
העלין, ר"ל הלמוד לא העלין מעינין ביום, ביום א' ק"ל
כ"כ אצמנו אלי"א את דברי אפני רב קורע דיוחלים,
וסיפרי למען מאביו צ"ל על דברי מעצב צ"ל לפי מאן
וסיפרי המעלה היצוץ מהאפיצאל צ"ל היצוץ
ממנו וצ"ע אין יכולים אצל רב ברם "לא הענוק"
לפי כחומה אצל האו.

ג' פ' קובי.

באישו. בדוקר הלכס עמ"כ כ"כ אצמנו אלי"א ממחר
30

ואמר עמי בן הימים לא צדקה עמי אחר. אמר קושי על
 צדקו העממי בלבת צדקה בלבת ווא צדקה בלבת
 ביום הביכורים, ארלי מביא חת' פנחס צדק מסיכרי
 אבאם עבר צדקו אל יום אינו מביא נדבן לבת אחר,
 ואין נוכח אפודיא לה צדקת מלכת, ומ' לאין חת'
 לאם לא הביא נדבן לבת יביא ביום א', כי חול ולבת לני
 נבולת, אן הבונה לבת חכה ולזה מיעוט הכתוב
 לא יביא וממלא נאמץ גם זה הדל ווא צדקה לבת
 ביום הביכורים.

אמר קמ צדקו על הספר ספרי צדק מ' צדק
 צדקו אמר לספר יקץ הוא חת' מביא נוסחאות
 מ' מנים לפי חת' אחד קמ' באם לא הביא מביא
 אחר, יכח וביא מ' כדמם מן הערבים עי"ל, והוא
 צא כממסו נן באם לא הביא בקור התמזב' א לחי,
 לא יביא הבקל המן עקור תמזב' א מן הערבים
 כי נכח כקל המן כליל בקור כקל ראשן. ועוד צדק
 הדבה מצל יועי.

ואמר לאחד הקול או בינאליס אמר לא נדבן חז' גם בקורים
 לחי אהיות בקל' אעלמ צדקת מלל'ן, לא יאכל הכ
 בקורים ווא יאמר על ל'ן, אן תנצח כי עיני סקודת
 בקורים הוא בקל' ממלא איין למ חלל, והא מ' אחזי
 31

קולגא / כן אור כ"ג אצמו"ל איטא / והוא חתן אפי בקרי
 האק"א כי עיני אחרות עמלן הוא באבת, ומחילא א"א א"א
 הלכת בקורים, הדב"י מסאנאלאו כ"ג כי בקורים י"א א"א
 אחר עמלון מנח ומאכאים מנים ומחילא יאכרו על אבת קולג
 גס כן.

—

הערה

הערה

הערה

הערה

הערה

כמיטד הארץ בארץ זולן, על הפיראמידן אטק לדי מסכנות
 ס' האט געמוזט ציין גאנצער לעצט באראנו את תעיסת יוסף
 גרמון אטק ויהא צ' את יוסף באראנו קעגן אטק סתרה באר
 את תעולם ואין זה גרים כי תערת מלחמה כל כוץ צאן
 היינו ברחוקים לו אכן עזרא אצור לויטא זומה מה אצף גרמים
 ולם יל אכן וחרות על אורט ענים יל גבול להתקאל מאכלה בצאת
 אן העיר אפ רול כפי, והיינו בהאצלאגילען גאטען וראינו למם
 חיות למות ואח"כ הילן אמוצאום, אנו לא הלכנו למם תעני הבהונם
 ואמר אח"כ כ' אטק געציק יוצילן צאכען עטקערת אלסע דס איז
 גאטעלס צא נאך איין אלסע / ערבה / הולענה / איז צאט גילענען
 קעגן נסענו אינזלם ברק גאטעלס מר למיטא מאלסע נפילא נסע
 עמנו עפ גאטעלס באצור דא אבראמנו מיכל אלוים, בליו חיים
 אילענר למם יענה הענין וקודם בחזקת בינים כ' נועים
 וקודם עולם גבול, ובאזר היל אינה מאור אלים מינזלם ומרל
 אקד וקודם מכל אי על החזקות בינזלם האמן ס' יוסף חיים
 צאנזלענען נסענו אבית כ' נמעל לכונה חמם למנה חזלה
 הלכה א היל אצור לויטא אל הכותל ומה למ אינה מילען ואח"כ
 נסענו אהר בוג למם היל דא גבולות נחש לויטא קנים מאמערקא
 היינו למם כהרץ אנה דא בוג לא את אצור לויטא אס מוצה
 זכנים אחרי מלני לכאן פותחים אותם והילי זיל אינזע צאלען
 ציין אין אצור אצור לויטא וואלסען ציין נילס בע ביטעלן, ומאם נסענו
 אקד את גרמים א צב וואלען אקד את ד"ר ומהלאל
 בלעה q היל אצור לויטא על אקד ברכות מלמ"א יאבת לר"א אמר על

